

Καὶ τῶν τεθνεώτων ἐπισκόπων καὶ παπάδων καὶ καλογήρων καὶ καλογραιῶν, τόσον τὰ μετρητὰ καὶ πράγματα, καὶ ἄλογα, ὅσον καὶ ἄλλα, ὅσα ἀνήκουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅταν πέρωνται ἀπὸ τὸν μητροπολίτην, ἢ ἀπὸ τοὺς βεκύληδες του, οἱ ἄνθρωποι τοῦ πεῖτουλμάλι καὶ κασάμι καὶ οἱ μοντεβελίδες καὶ σουμπασίδες καὶ οἱ μερκουτατζίδες καὶ οἱ βοεβοδάδες καὶ οἱ ἄνθρωποι τους καὶ οἱ λοιποὶ παῖτουλμαλίδες νὰ μὴν τοὺς ἐμποδίζουν, λέγοντες, πῶς εἰς τὸ βασιλικόν μας δευτέρῳ μᾶς γράφουν χασίλιδες . . .

Καὶ ὅταν στέλλουν κανένα ἀφορισμόν, διὰ νὰ παιδεύσουν καὶ νὰ διορθώσουν τὸν λαϊκόν, κατὰ τὸ ἔθος τους, νὰ μὴν ἐνοχλοῦνται.

Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ραγιάδες, βουλόμενοι νὰ ὑπανδρευθοῦν, παρὰ νόμον, καὶ πηγαίνοντες εἰς ἄλλας χώρας, νὰ μὴν στεφανώνουν.

Καὶ μερικοὶ ραγιάδες, ὅταν ἀφιερώνουν μέρος τῆς περιουσίας των εἰς τὰς ἐκκλησίας, εἰς τὰ μοναστήρια, εἰς τὸν πατριάρχην, ἢ εἰς τὸν μητροπολίτην, μὲ μαρτυρίας ρωμαίων, νομικῶς νὰ εἰσακούεται.

Καὶ ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους, παπάδες καὶ καλογήρους καὶ καλογραιᾶς κάμνει χρεία νὰ ἀλικοτισθοῦν μὲ ἄδειαν τῆς κρίσεως, ὁ ρηθεὶς μητροπολίτης νὰ τοὺς ἀλικοτίζη . . .

Καὶ ὅταν ὁ ρηθεὶς μητροπολίτης φέρῃ εἰς χεῖράς του τὴν πατερίτζαν, ὁποῦ ἀνήκει εἰς αὐτόν, νὰ μὴν ἐνοχλῇται ἀπὸ τινα, ἐναντίον τοῦ ἀρχαίου ἔθους . . .».

485

1788(?) — Νομικὸν ποιηθὲν καὶ συνταχθὲν εἰς ἀπλὴν φράσιν ὑπὸ . . . ἐπισκόπου Καμπανίας . . . Θεοφίλου, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, Κριτική ἐκδοσις, μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ εὑρετηρίων πινάκων ὑπὸ Δημ. Γκίνη . . . (Θεσσαλονίκη 1960).

Προγενεστέρα ἐκδοσις, ἀποσπασματική καὶ μετ' αὐθαιρέτων προσθαφαιρέσεων, ὑπὸ Ἑλ. Ταπεινοῦ καὶ Κ. Βασιλειάδου, ὑπὸ τὸν τίτλον : «Νομικὸν Πρόχειρον» (Κπ. 1887). Κατὰ τὸν Γ. Ζαβίραν, ἐν 126, σ. 311, «τὸ Νομικὸν ἐμποδίσθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας». Ταῦτὸ βεβαιώνει καὶ ὁ Zachariae, ἐν 463, σ. 205.

Ἐν χφ. ΕΒΕ 2120, φ. 109α, ἔχει προστεθῇ ἐν τῇ ᾠδῇ, δι' ἄλλης χειρὸς, ἴσως τοῦ κατόχου τοῦ χφ. ἐπισκόπου Σερβίων-Κοζάνης Βενιαμίν, ὁ ἐξῆς λόγος διαζυγίου : «Χωρίζει τὴν γυναῖκα του ὁ ἀνὴρ, ἂν ἡ γυνὴ εἶναι κοινῶς λεγομένη μαρμάρα, οὔτε ἐπιθυμίαν ἔχει εἰς ἄνδρα, οὔτε καταμήνια ἔχει διὰ τὴν χάριν τεκνοποιίας τὴν ἐπῆρεν, ὅχι διὰ τὴν ἐπιθυμίαν».

486

1789. Κανονισμὸς συντεχνίας πυροβολοποιῶν, χαλκέων, ἀγωνατῶν, χαλυβωτῶν, κλπ. Κοζάνης,

μνημ. ἐν 96, σ. 492. Πρβλ. καὶ ἐν 163, σ. 30.

(Διατάξεις παρεμφερεῖς πρὸς τὰς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 479. Ἐπὶ πλέον δέ : Οὐδεὶς τῶν συντέχνων δύναται ἵνα ἐκβάλῃ ἄλλον, αὐξήσῃ τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐργαστηρίου. Οὐδεὶς δύναται λαμβάνειν παρ' ἄλλου μαθητὴν πρὸ ἔτους. Ὁ στιχιζόμενος μαθητὴς ὀφείλει χορηγεῖν τῇ συντεχνίᾳ 15 γρόσια).